

Organitza:

**Joventuts Musicals
de Torroella de Montgrí**

Col·laboren:

Germans Radresa

EL PUNT

CATALUNYA MÚSICA

Bösendorfer

The British Council

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

PATRONAT DE TURISME

COSTA BRAVA GIRONA

Patrocinen:

AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ
OFICINA MUNICIPAL DE TURISME

DIPUTACIÓ DE GIRONA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Departament de Comerç, Consum i Turisme
Direcció General de Turisme

FUNDACIÓ CAIXA DE CATALUNYA

F e s t i v a l
I n t e r n a c i o n a l
d e M ú s i c a
d e T o r r o e l l a
d e M o n t g r í
C o s t a B r a v a
d e j u l i o l a o c t u b r e d e l 1 9 9 0

L'orquestra de corda *The String Ensemble of the Royal College*, London, es troba a Torroella de Montgrí participant en el VIIIè Curs Internacional de Música, que s'està desenvolupant paral·lelament a aquest Festival. La seva inclusió en l'Orquestra Simfònica del Curs i la seva participació en diferents grups de cambra que amb caràcter pedagògic s'aniran formant, convertiran aquesta agrupació en una inestimable eina de treball que marcarà per als alumnes alts nivells de qualitat i imprimirà una línia pedagògica de perfils molt concrets i determinats.

Un concert de *The String Ensemble of the Royal College* en aquest Festival era ineludible, per tal de fer visible aquesta línia pedagògica i una manera d'entendre i de fer la música, en aquest cas a través de l'orquestra de corda, que és una agrupació cambrística a mig camí entre determinats grups de cambra i l'orquestra simfònica. Pel seu equilibri, la seva riquesa tímbrica i les seves possibilitats virtuosístiques, els compositors l'han estat utilitzant des del barroc fins als nostres dies, fins i tot en les obres de més palès signe experimental. The String Ensemble of the Royal College, dirigida per Rodney Friend com a concertino-director, ens proposen un programa que, començant al barroc italià i alemany, ens condueix a través de Txaikovski (de qui es commemora enguany el 150è aniversari del naixement) al clàssic del segle XX, Béla Bartók.

A Georg Philipp Telemann li va escaure de ser contemporani de Bach i d'Händel, circumstància que ha enterbolit i eclipsat la seva ingent obra (entre els dotze i vuitanta-sis anys d'edat va escriure a prop de sis mil obres). La seva suite *Don Quixot* és un intent prematur de música de programa, una mica a la manera de *Les Quatre Estacions* de Vivaldi, extraient de l'orquestra de corda una sèrie de recursos tímbrics que causaren sensació a la seva època. Alguns títols dels moviments que componen la Suite, com ara "Sanxo Panza Mantejat" o "El Galop de Rocinant i de l'ase de Sanxo", ens donen una idea de les intencions descriptives de l'autor, els resultats de les quals poden semblar-nos un tant ingenus, sense que per això deixem de reconèixer en aquesta obra un tarannà legítimament precursor. Antonio Vivaldi, conegut també com "Il prete Rosso", conreà la música descriptiva més enllà de *Les Quatre Estacions*, com per exemple en els concerts *Op. 10 núm. 1* i *Op. 8 núm. 5* per a flauta i violí solista respectivament, coneguts amb el sobrenom de "La tempesta di mare". En ells Vivaldi aconseguí d'apropar-nos mitjançant escales, trémolos, cromatismes i traços trencats a les parts solistes, al clima d'angoixa que degué sentir davant el freqüent enfurismament d'un mar que sacsejava sense compassió Venècia, la seva ciutat nadiua.

A partir de 1913, Béla Bartók compongué diverses obres inspirades pel folklore, entre elles *Les Danses folklòriques romaneses*, danses de clara influència hongaresa. Escrites originàriament per a piano, foren transcrites anys més tard per a orquestra pel mateix Bartók. Per entendre l'esperit que animà el seu autor a compondre aquesta música (i d'altres inspirades pel folklore), n'hi ha prou a transcriure una frase d'un treball que Bartók escrigué intitulant-lo *L'influx de la música camperola en la música culta*: "Segons la meua opinió personal, ningú no pot rebre una influència vertaderament profunda de la música popular si no ha 'experimentat' aquesta música in situ, és a dir, en comunitat amb els camperols".

La *Serenata amb do major per a orquestra de corda Op. 48* de Txaikovski clourà aquest concert, essent sens dubte aquesta partitura una obra mestra del segle XIX en el seu gènere. La *Serenata* és un tant "quixotesca" en el seu contingut amb una amalgama un tant curiosa. D'una banda, un Pezzo in forma de sonatina de caràcter meridional; d'una altra, un Vals que ens recorda Brahms; després, una personal Elegia i, per acabar, un Finale (tema rus) amb reminiscències de trepak. Allò que va poder ser un pastitx, un madur Txaikovski (comptava quaranta anys en compondre-la) ho convertí en una obra de gran unitat interna per a la qual no passen els anys.

JORDI CODINA

The Royal College String Ensemble fou creat l'any 1983 amb el propòsit de proveir al Royal College d'una orquestra del més alt nivell. Rodney Friend, concertí de la BBC Symphony Orchestra i professor del Royal College dirigeix l'orquestra en els períodes d'assajos intensius anteriors a les actuacions de cada concert.

L'any 1985 va inaugurar el cicle de concerts "Christies Evening Concerts" i, des de llavors, ha estat oferint moltes actuacions amb destacats solistes, moltes vegades davant la presència de SM la reina Elizabeth, la Reina Mare.

11

Dijous, 16 d'agost, a les 22,30 h, a l'Església

THE STRING ENSEMBLE OF THE ROYAL COLLEGE, LONDON
RODNEY FRIEND, concertí-director

PROGRAMA

I

Suite de Don Quixot

G. Telemann
(1681-1767)

Obertura
El despertar de Don Quixot
L'assalt als molins de vent
Sospirs amorosos per la princesa Alina
Sancho Panza mantejat
El trot de Rocinante i de Rucio
Final

Concert en mi bemoll major per violí
i orquestra de cordes,
"La tempesta di mare", Op. 8, núm. 5 (p. 415)

A. Vivaldi
(1680-1743)

Presto
Largo
Presto

Divertiment núm. 3, en fa menor, K. 138

W. A. Mozart
(1756-1791)

Allegro
Andante
Presto

Danses folklòriques romaneses

B. Bartok
(1881-1945)

Jocul cu bâta
Brâul
Pe Loc
Buciumeana
Poarga Româneasca
Măruntel
Măruntel

II

Serenata en do major
per a orquestra de cordes, Op. 48

P. Txaikovski
(1840-1893)

Pezzo in forma de sonatina
Walzer
Élégie
Finale (Tema rus)

Rodney Friend, després d'aconseguir un gran èxit en el seu debut al Royal Festival Hall on va tocar el concert de Sibelius sota la direcció de John Barbirolli amb la Halle Orchestra, va iniciar una interessant carrera com a solista i també com a concertí.

El 1962 es va convertir amb el segon director més jove de la història de la London Symphony i dos anys més tard era concertí de la London Philharmonic. El 1976 Rodney Friend va ser el primer i únic europeu convidat a Amèrica del Nord com a concertí de la New York Philharmonic i el 1980 va tornar a Anglaterra per acceptar la proposta de dirigir la BBC Symphony Orchestra.

Ha actuat per quasi tot el món com a solista convidat per les principals orquestres i ha actuat sota la batuta de directors com Barbirolli, Boult, Bernstein, Davis, Pritchard, Leinsdorf i Metha.

Rodney Friend treballa molt com a professor. Per la temporada 89-90, a més de concerts, donarà classes magistrals a Europa, Amèrica del Nord i l'Extrem Orient. També participarà en el jurat de l'International Violin Competition que se celebra a Tòquio.

És professor de violí al Royal College of Music of London i director de l'orquestra d'aquest prestigiós centre musical.